

GGNet
AMARUM

Expertisecentrum eetstoornissen

SAMENWERKING, MEER DAN DE SOM DER DELEN

LEONTINE BERG - (KINDER- EN JEUGD) PSYCHIATER/ SYSTEEMTHERAPEUT
MANON VOSKAMP - GZ-PSYCHOLOOG

SAMENWERKING MET WIE?

Introductie casus:

- Naasten: partner ‘ze kan niet thuis zijn’
- Binnen de eigen afdeling: verpleegkundigen willen pte niet meer op de afdeling vanwege suïcidale acties.
- Binnen de eigen instelling: de HIC wil dat pte vlot met ontslag gaat, het expertisecentrum eetstoornissen moet het oppakken.
- Met (vrijgevestigde) externe zorgverleners: woonbegeleiding en huisarts hebben meer ondersteuning nodig.
- Met instellingen buiten de eigen regio: de eetstoornis staat voorop, wij hebben nu geen (actieve) rol.

INVENTARISATIE KNELPUNTEN IN DE SAMENWERKING

- Maak een top 3 van de belangrijkste knelpunten/valkuilen die je ervaart in de samenwerking.

ZORGSTANDAARD EETSTOORNISSEN

Zorgstandaard eetstoornissen:

Individueel zorgplan als hulpmiddel voor zelfmanagement: Het individuele zorg- of behandelplan is hulpmiddel om zelfmanagement in de praktijk te brengen. Het plan legt daarvoor onder andere vast wat de zorgprofessional als behandeldoel ziet en wat de patiënt als behandeldoel ziet; welk zorgaanbod ingezet wordt; wanneer en hoe geëvalueerd; wat als eerste opgepakt wordt en mogelijkheden van naasten.

“De eetstoornis en andere klachten houden elkaar in stand. In hoeverre kun je de aanpak samen laten lopen? Dat heeft er bij mij voor gezorgd dat ik mijn motivatie kon houden. Je kunt wel een eetstoornis weghalen, maar wat krijg je er zeg maar voor terug? Daar moet echt iets voor in de plaats komen, want anders glijd je af.”

STELLING

- Patiënten met een ernstige eetstoornis zijn niet in staat tot zelfmanagement.

STELLING

- Je moet eerst de eetstoornis behandelen alvorens je de overige problematiek van een patiënt kunt behandelen.

ZORGSTANDAARD EETSTOORNISSEN

Integrale zorg

- Om de kans op herstel zo groot mogelijk te maken kan behandeling nodig zijn in een samenwerkingsverband waarin professionals met verschillende expertise en opleiding betrokken kunnen zijn zoals psycholoog, (huis)arts, psychiater, diëtist en verpleegkundige. Daarbij dient één professional de regie te hebben op het zorgproces. Hij is verantwoordelijk voor de afstemming van interventies vanuit één inhoudelijke behandelvisie.

STELLING

- Het lukt over het algemeen goed om tot één inhoudelijke behandelvisie te komen met alle betrokken zorgverleners.

STELLING

- Het lukt over het algemeen goed om tot een goede taakverdeling en verdeling van verantwoordelijkheden te komen met alle betrokken zorgverleners.

ZORGSTANDAARD EETSTOORNISSEN

Organisatie van zorg

- “Veel meer overleg onderling. Ze (hulpverleners) moeten gewoon hun contactlijnen open zetten naar elkaar toe, heel transparant daar in zijn. Ze moeten veel meer van elkaars expertise gebruikmaken.”
- Patiënten met een eetstoornis willen samenhangende zorg gericht op herstel. Alle betrokken zorgprofessionals geven de zorg vanuit de herstelondersteunende zorgvisie: Gezondheid als perspectief. De herstelgerichte zorg voor patiënten met een eetstoornis vergt goede relaties tussen tal van zorgprofessionals binnen het zorgdomein en tussen het zorgdomein en sociaal maatschappelijke organisaties.

STELLING

- Zorgverleners moeten veel actiever zijn in het opzoeken van de samenwerking.

STELLING

- Het ZPM laat geen ruimte voor het investeren in samenwerking met andere betrokken partijen.

STELLING

- Weg met het hokjes denken, behandel de mens als geheel en bied behandeling op 1 plek in 1 team.

ZORGSTANDAARD EETSTOORNISSEN

Module Comorbiditeit

- Patiënten met co- of multimorbiditeit worden vaak uitgesloten bij wetenschappelijk onderzoek. Daardoor is er relatief weinig evidence voor de optimale aanpak bij co-/multimorbiditeit. Aanbevelingen in richtlijnen voor de afzonderlijke aandoeningen kunnen elkaar bovendien tegenspreken, bijvoorbeeld op gebied van medicatie en leefstijl.

STELLING

- In de zorgverlening is veelal geen overeenstemming over wat als eerste te behandelen.

STELLING

- Bij ernstig ondergewicht kan comorbiditeit niet goed behandeld worden.

ZORGSTANDAARD EETSTOORNISSEN

- Gebrek aan coördinatie van zorg. Er zijn veel verschillende zorgverleners in diverse zorgsettings betrokken bij de zorg voor mensen met co-/multimorbiditeit (en hun naasten). Onderling overleg en afstemming tussen zorgverleners is vaak verre van optimaal en een integrale multidisciplinaire aanpak ontbreekt regelmatig.
- Onduidelijke verantwoordelijkheidsverdeling. Het is soms onduidelijk wie de regiebehandelaar van patiënten met co-/multimorbiditeit is en wat de rol van de huisarts is.
- Onduidelijk aanspreekpunt. Voor de patiënt is het vaak niet duidelijk bij wie hij terecht kan als hij een (nieuwe) klacht heeft of zich ergens ongerust over maakt. Dit eerste aanspreekpunt kan een andere zorgverlener zijn dan de regiebehandelaar.
- Gebrek aan patiëntvertegenwoordiging. Er is geen vaste voorziening voor vertegenwoordiging van de patiënt in de diverse zorgsettings en bij transities tussen zorgsettings.
- Privacygevoeligheid. De uitwisseling van gegevens over patiënten met co-/multimorbiditeit is precair vanwege privacygevoelige informatie en het gevaar van stigmatisering. Dit zou kunnen leiden tot onvolledige informatie.

STELLING

- In de zorg voor mensen met een ernstige eetstoornis moeten we gaan werken met een casemanager.

Een casemanager is een aanspreekpersoon voor de patiënt en diens naasten, die de totale problematiek en zorg rondom de patiënt helpt te overzien. De casemanager ondersteunt de patiënt bij zelfmanagement en neemt alleen taken over als de patiënt en de naasten hiertoe niet in staat zijn.

STELLING

- Bij multi problematiek kan een expertisecentrum voor eetstoornissen nooit de eindverantwoordelijkheid hebben dragen.

K-EET

- Dit staat voor “ketenaanpak in de behandeling van jongeren met een eetstoornis”.
- Vanuit een landelijk project, wordt regionaal (de provincie) hard gewerkt aan samenwerking. Dit wordt aangestuurd door externe project managers. Deze houden de vaart en de motivatie erin!
- Het is ontstaan vanuit een gedeeld gevoel van urgency. Met deze start (en het benadrukken hiervan) blijft samenwerken een gezamenlijke probleem en doel.
- Er is van overheidswege financiële ruimte voor vrijgemaakt.

AANBEVELINGEN

